

'Bijeen' door Natasha Brown

Dit boek is geen pagetuner. En hoewel het een dun boekje is, lees je het niet in een keer uit. Alleen als je het langzaam leest, dringen de woorden tot je door. En 'wat vind jij ervan?' lijkt de de auteur de lezer te vragen. Een mooie vraag.

In *Bijeen* vertelt Natasha Brown over het leven van een jonge zwarte vrouw. Aan de buitenkant heeft de hoofdpersoon succes. Maar van binnen wordt ze opgevreten door de smaad die ze als zwarte vrouw oploopt in werkrelaties, in haar liefdesrelatie met een witte man, en bij de dokter.

In die verhaallijnen komt steeds dezelfde problematiek naar voren: de alledaagse vernederingen die de jonge vrouw moet incasseren. Ze laat de lezer weten hoe racisme en seksisme voelt en wat het bij haar teweegbrengt.

Wat dat bij haar aanricht vertelt ze op blz. 49

"Ik heb gevoelens.

Emoties,

Maar ik probeer naar gebeurtenissen te kijken alsof ze iemand anders overkomen. Een andere entiteit. Je hebt de denkende en redenerende ik. En de handelende en ervarende zij. Ik aanschouw haar welwillend. Van een afstand. Uit zelfbescherming koppel ik mezelf los."

De hoofdpersoon moet zich voortdurend verhouden tot de percepties van witte mensen. En is daardoor altijd op haar hoede. Dat wil ze niet meer en onderzoekt in dit verhaal de ruimte om andere keuzes te maken. Dat is de urgente en pijnlijke boodschap van *Bijeen*.

Uitgeverij De Geus, 2021

Pagina's 111

Vertaald uit het Engels door Nadia Ramer (*Assembly*)

ISBN 978 9044 545 135

Recensie door Paulien ten Bode, november 2023